Lietas Nr. 117010314
Lietas arhīva Nr. 104AA-0874-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 1.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis B.Geimans,

tiesneses I.Jansone, L.Kuzmane,

izskatot rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 10.jūnija spriedumu,

konstatēja:

2014.gada 15.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 11.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA963170 par to, ka 2014.gada 6.aprīlī plkst.20.00 Jūrmalā, /pers. B/ vadīja automašīnu Nissan Micra, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa Ventspils šoseju virzienā no Raiņa ielas uz Valkas ielu, atrodoties narkotisko un psihotropo vielu ietekmē (Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.2218, Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.3630), tādējādi, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.2.punkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.$^{1\,5}$ panta piektajā daļā (l.l.3).

Ar Jūrmala pilsētas tiesas **2014.gada 10.jūnija spriedumu** (turpmāk – spriedums) /pers. B/ atzīts par vainīgu LAPK 149.$^{1\,5}$ panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu *euro* 1200 apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem (l.l.19-20).

Par minēto spriedumu /pers. B/ (turpmāk- sūdzības iesniedzējs) iesniedza **apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt Jūrmala pilsētas tiesas 2014.gada 10.jūnija spriedumu un izbeigt lietvedību administratīvajā lietā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepamatots un nepierādīts ir pieņēmums, ka viņš vadījis transportlīdzekli narkotisko vielu ietekmē. Policijas darbinieks ir kļūdaini norādījis, ka sūdzības iesniedzējs nespēja skaidri atbildēt uz jautājumiem. Sūdzības iesniedzējs bija satraucies, kā arī invaliditātes dēļ viņam ir neskaidra izruna. Pēc aizturēšanas viņš tika nogādāts slimnīcā, kur tika veikta medicīniskā pārbaude narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai. Pārbaudes gaitā viņam tika konstatēts, ka elpošana ir normāla, kustības bez īpatnībām, cīpslu refleksi ir dzīvi, spēj orientēties laikā, telpā, domāšana adekvāta, emocijas adekvātas, uztvere netraucēta, atmiņa netraucēta, runas spēja nav traucēta, halucinācijas, murgus nekonstatēja. Laboratoriskiem izmeklējumiem sūdzības iesniedzējs nodeva urīnu un asinis. Izmeklēšanas aprakstā tika minēts, ka urīnā ir atrasts tramadols un tā metabolīti, arī asinīs tika konstatēta tramadola klātbūtne.

ANO Konvencijas par psihotropām vielām sarakstos tramadols kā kontrolējamā viela nav iekļauta. Līdz ar to tā nav iekļauta arī Latvijā kontrolējamo vielu sarakstos, un piemēram, krimināltiesībās par tramadola, kā arī to saturošo zāļu aprites pārkāpumiem, nav noteikta.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka par šādu zāļu lietošanu likums neļauj viņu sodīt, norāda, ka viņam ir spēcīgas sāpes un nepieciešams lietot sāpju mazinošus medikamentus.

Saskaņā ar zāļu lietošanas instrukciju, automašīnas vadīšana nav pieļaujama 12 stundu laikā. Zāles viņš lietoja iepriekšējā vakarā un bija jau pagājušas apmēram 12 stundas. No LAPK 149.[15] panta piektās daļas dispozīcijas izriet, ka atbildība par minētā panta pārkāpumu iestājas tikai ja persona ir vadījusi transportlīdzekli narkotisko vielu ietekmē. Līdz ar to minētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse paredz obligātu pazīmi - narkotisko vielu ietekmi. Likumdevējs ir noteicis administratīvi sodāmu darbību konstatējot noteiktus apstākļus - narkotisko vielu ietekmi. Šajā gadījumā bioloģiskajā vidē tiek konstatēta zāļu, kas satur narkotisko vielu atvasinājumus klātbūtne, ne ietekme. Arī atzinumā tiek runāts par iespaidu, bet ne par ietekmi.

Sūdzības iesniedzējs atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumu „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 13.punktu, norāda, ka jau medicīnas darbinieki atzinumā noteica, ka viņa organisma reakcija, domāšana un uztvere nav traucēta, tādējādi, viņa rīcībā, domāšanā un uztverē neizpaužas narkotisko vielu ietekme, līdz ar ko nav saskatāma minētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, sakarā ar ko tiesa nevarēja pieņemt lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu, bet administratīvā lietvedība bija jāizbeidz.

Bez tam sūdzības iesniedzējs norāda, ka likumdevējs pieļauj transportlīdzekļa vadīšanu nelielā alkohola reibumā, t.i., līdz 0,5 promilēm alkohola izelpojamā gaisā. Šajā gadījumā viņam pat netiek konstatēti simptomi, kas liecina, ka viņš vadījis transportlīdzekli nelielā narkotisko vielu reibumā. Savukārt iepriekš minēto MK noteikumu 27.7.punktā ir minēts viens no medicīniskās pārbaudes atzinuma veidiem - ir konstatēts konkrētas vielas lietošanas fakts, bet nav konstatēts narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pie dotajiem apstākļiem bija jānosaka šāds pārbaudes atzinums.

Saskaņā ar LAPK 289.[2 0] panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Jūrmalas pilsētas tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Novērtējusi pārsūdzēto spriedumu, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, novērtējusi lietā esošus un spriedumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to Krimināllietu tiesu kolēģija, saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, pievienojas Jūrmalas pilsētas tiesas (sprieduma lapas 2-3) motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība satur pēc būtības tos pašus argumentus un motīvus, kuri ir atspoguļoti un izvērtēti rajona tiesas spriedumā, un nesatur faktus, kas nebija zināmi pirmās instances tiesai, taisot nolēmumu, līdz ar ko tiesu kolēģija pievienojas Jūrmalas pilsētas tiesas izdarītiem secinājumiem, un atkārtota sūdzības argumentu un motīvu pārvērtēšana nav nepieciešama.

Tas, ka sūdzības iesniedzējs pauž atšķirīgu viedokli par pirmās instances tiesas spriedumā doto vērtējumu, nevar būt pats par sevi par pamatu, lai atceltu minēto spriedumu.

Neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, tiesu kolēģija atzīst, ka nav pamata apšaubīt minētās medicīniskās pārbaudes gaitā konstatēto faktu, ka 2014.gada 6.aprīlī sūdzības iesniedzējs atradās narkotisko un psihotropo vielu iespaidā.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - Noteikumi Nr.15) 13.punktā noteikts, ka medicīniskā pārbaude ietver 1) narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem; 2) ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi; 3) narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem.

Tādējādi narkotisko vielu iespaids personas medicīniskās pārbaudes protokolā tiek konstatēts, laboratoriski nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas faktu, kā arī novērtējot klīniskos simptomus (uzvedību, runu, veģetatīvi somatisko stāvokli u.c.) (*sk. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-58/2007 8.2.punktu*).

Nav patiess sūdzības iesniedzēja arguments, ka veicot viņa asins un urīna izmeklēšanu, tajos tika atrasts tikai tramadols un tā metabolīti, t.i., zāles, kuras nav iekļautas ANO Konvencijas par psihotropām vielām sarakstos kā kontrolējamā viela.

Kā redzams no Medicīniskās pārbaudes protokola Nr.2218 un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.3630, veicot /pers. B/ urīna izmeklēšanu urīnā atrasts ne tikai tramadols un tā metabolīti, bet arī morfīns, 6-monoacetilmorfīns, klonazepāms, buprenorfīns, tetrahidrokanabinola skābe, asinīs atrasts tramadols un tā metabolīti, kā arī opiātu "zīmes" (l.l.5).

Konkrētajā gadījumā narkotisko un psihotropo vielu iespaids sūdzības iesniedzējam noteikts arī pamatojoties uz novērotajiem klīniskajiem simptomiem- paplašinātām acu zīlītēm, pavājinātu reakciju uz gaismu, pavājinātu mīmiku, nestabilu Romberga pozu, neprecīzu pieskārienu degungalam +/-1 cm, pirkstu, plakstu un mēles tremoru, u.c. (l.l.4).

Sakarā ar sūdzības iesniedzēja argumentu par to, ka viņam pat netika konstatēti simptomi, kas liecinātu liecina, ka viņš vadījis transportlīdzekli nelielā narkotisko vielu reibumā tiesu kolēģija konstatē, ka LAPK 149.^{15}panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē. Šī tiesību norma ir formulēta atšķirīgi no šā paša panta pirmās, otrās, trešās un ceturtās daļas, kurā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā. Par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā administratīvā atbildība ir atkarīga no alkohola koncentrācijas daudzuma asinīs. Savukārt minētā panta piektajā daļā ir tikai lietots vārds „ietekme".

Tādējādi, tiesu kolēģija atzīst, ka, lai atzītu, ka persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu – transportlīdzekļa vadīšanu, atrodoties narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ir jākonstatē, ka persona ir atradusies šo vielu ietekmē jeb iespaidā. Kā jau iepriekš spriedumā minēts, narkotisko vielu iespaids medicīniskās pārbaudes protokolā tiek konstatēts, novērtējot klīniskos simptomus, kā arī laboratoriski nosakot konkrētas narkotiskās vielas lietošanas faktu, pie tam nav nepieciešams noteikt narkotisko vielu daudzumu, pretēji alkohola ietekmes noteikšanai.

Tiesu kolēģija atzīst arī, ka ārstes narkoloģes sniegtais atzinums par sūdzības iesniedzējam konstatētu narkotisko un psihotropo vielu iespaidu atbilst Noteikumu Nr.15 27.4.apakšpunktam un vārda „iespaids" lietošanai, neskatoties uz LAPK 149.^{15}panta piektajā daļā paredzētā vārda „ietekme", šajā gadījumā nav būtiskas nozīmes.

Ņemot vērā visu augstāk minēto tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc LAPK 159.^{15} panta piektās daļas, bet Jūrmalas pilsētas tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atstājams negrozīts.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}, 289.^{22}pantu Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 10.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis B.Geimans

Tiesnese I.Jansone

Tiesnese L.Kuzmane